

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/38/2013
Identifikačné číslo spisu:	3012200381
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jarmila Urbancová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3012200381.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a členov senátu JUDr. Jany Baricovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobkyne obchodnej spoločnosti ARIA, s. r. o., so sídlom v Novom Meste nad Váhom, ul. Čsl. Armády 12/74, zastúpenej advokátom kanceláriou JUDr. Ondrejom Krempaským, so sídlom v Bratislave, Strojnícka 8, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Vázovova 2, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 20347/2011 zo 16. apríla 2012, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S/72/2012-64 z 09. januára 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S/72/2012-64 z 09. januára 2013 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného 20347/2011 zo 16. apríla 2012, ako aj rozhodnutie Colného úradu Trenčín č. 12029/2011-6631 z 21. apríla 2011 z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 621,06 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Ondreja Krempaského č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Tatrabanke, a. s..

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 20347/2011 zo 16. apríla 2012, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Colného úradu Trenčín č. 12029/2011-6631 z 21. apríla 2011, ktorým colný úrad uznal žalobkyňu zodpovednou za colný delikt podľa § 70 Colného zákona spôsobom uvedeným v ustanovení § 72 ods. 1 písm. d/ Colného zákona a uložil jej podľa § 73 písm. a/ v spojení § § 74 ods. 1 cit. zákona pokutu v sume 500 eur spolu s povinnosťou uhradiť štátu náklady spojené s prejednaním colného deliktu v paušálnej sume 33,19 eura v zmysle § 78 ods. 3 Colného zákona.

Krajský súd posudzujúc správnosť záverov colných orgánov pri svojom rozhodovaní vychádzal z ustanovení § 70 a § 72 ods. 1 písm. d/ Colného zákona ako a z článku 199 Nariadenia Komisie č.

2454/93 a dospel k záveru, že prepustením tovaru do colného obehu voľný obeh na základe nesprávnych údajov sa žalobkyňa dopustila colného deliktu. Krajský súd na základe výsledkov odbornej expertízy Colného laboratória Colného riaditeľstva Slovenskej republiky uskutočnenej v rámci následnej kontroly sa stotožnil s názorom žalovaného, že žalobkyňa v colnom vyhlásení ev. č. 0524210933295 z 03. novembra 2009 uviedla v položke č. 2 v ods. 31 a ods. 33 údaje (správne žalovaným posúdené ako nesprávne), keď označila dovezený tovar ako prísady do vodných fajok (melasa), čím postupovala v rozpore s prílohou 37 Nariadenia Komisie (EHS/ č. 2454/93 z 02. júla 1993, ktorým sa vydáva colný kódex Európskeho spoločenstva. Výsledok odbornej expertízy potvrdil, že dovezeným tovarom bol tabak určený do vodných fajok a mal byť preto zaradený do PpKN 2403 10 90 00. Krajský súd neprihliadol na tvrdenie žalobkyne o nemožnosti stotožnenia tovaru odobratého pri následnej kontrole a tovaru skutočne dovezeného. Krajský súd mal za preukázané, že správny orgán I. stupňa vykonal následnú kontrolu colných vyhlásení oprávnene, kontrola a odborná expertíza Colného laboratória Colného riaditeľstva Slovenskej republiky sa uskutočnila v súlade so všeobecne záväznými colnými predpismi, vrátane medzinárodných dohovorov. Podľa názoru krajského súdu výsledky kontroly dostatočne potvrdzujú, že predmetný tovar predstavuje zmes tabaku do vodných fajok, ktorý má byť zatriedený do PpKN 2403 10 90 00 a ktorý podlieha spotrebnej dani z tabakových výrobkov. Preto je podľa názoru krajského súdu rozhodnutie v súlade so zákonom a pokuta vo výške 500 eur bola žalobcovi uložená v súlade s právnymi predpismi.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnej žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa žiadajúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie Colného úradu Trenčín a vráti vec na ďalšie konanie.

Žalobkyňa poukazovala na to, že krajský súd sa na základe výsledkov odbornej expertízy Colného laboratória Colného riaditeľstva Slovenskej republiky uskutočnenej v rámci následnej kontroly (teda nie v colnom konaní pri rozhodovaní a prepustení tovaru do colného režimu) stotožnil s názorom žalovaného, že žalobkyňa v colnom vyhlásení ev. č. 0524210933295 z 03. novembra 2009 uviedla v položke č. 2 v ods. 33 a ods. 1 nepravdivé údaje, keď označila dovezený tovar ako prísady do vodných fajok (melasa), čím postupovala v rozpore s prílohou 37 Nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 02. júla 1993, ktorým sa vykonáva Colný kódex Spoločenstva. Výsledok odbornej expertízy potvrdil, že dovezeným tovarom bol tabak a mal byť správne zaradený do PpKN 2403 10 90 00.

Žalobkyňa namietala, že krajský súd neprihliadol na tvrdenie žalobkyne o nemožnosti stotožnenia tovaru odobratého pri následnej kontrole a skutočne dovezeného. Toto tvrdenie vyvracia skutočnosť, že osoba poverená konateľom na komunikáciu s kontrolnou skupinou colníkov p. B. L. T. a zároveň jeden zo spoločníkov žalobkyne pri výkone následnej kontroly uviedol, že časť dovezeného tovaru má žalobca ešte vo vlastníctve a následne ho presne označil kontrolnej skupine.

Žalobkyňa poukazovala na to, že Nariadením 1006/2011, účinným od roku 2012 bolo v normatívnom opise tovaru jednoznačne ustálené zatriedenie tabaku do vodnej fajky do podpoložky colného sadzovníka 2403 11 00.

Poukazovala na to, že colné orgány mali vedomosť o stanovisku Výboru pre harmonizovaný systém, ktorý býva pre potreby colných správ uverejnený v tzv. kompéndiu, internom dokumente colnej správy obsahujúcom usmernenie o správnom zatriedení tohto druhu tovaru, naďalej však v colných konaniach nezabezpečili jednotné uplatňovanie Colného kódexu a súvisiacich Nariadení v súlade s týmto usmernením týkajúceho sa zatriedenia konkrétneho tovaru. Ďalej poukazovala na to, že stanoviská Výboru pre harmonizovaný systém podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora nie sú pre účastníkov colného konania záväzné, účastníci colného konania sú povinní postupovať podľa normatívneho textu Nariadenia. Postupovať podľa týchto stanovísk v záujme jednotného uplatňovania Colného kódexu (a súvisiacich nariadení) však majú povinnosť colné orgány. Uviedla, že tieto tak nepostupovali a až v roku 2009 po zistení existencie tohto usmernenia sa slovenské colné orgány k uplatneniu „zmeneného sadzobného zatriedenia“ postavili tak, že svoje chyby pri uplatňovaní colných predpisov v colnom konaní začali naprávať tým, že vykonávali následné kontroly po prepustení tovaru zamerané na správnosť nomenklatúrneho zatriedenia tovaru, tabaku do vodných fajok, s cieľom „zachrániť čo sa dá“,

čoho príkladom je aj predmetná vec, v ktorej colné orgány zamerali výkon následnej kontroly na správnosť zatriedenia do podpoložky kombinovanej nomenklatúry a správnosť uvádzania údajov v colných vyhláseniach ev. č. 0526310903778 z 13. februára 2009 a ev. č. 0524210933295 z 03. novembra 2009, teda v colných vyhláseniach, kde ešte neuplynula prekluzívna lehota na dovymeranie colného dlhu a kde došlo k deklarovaniu okrem iného aj tovaru „ovocné prísady do vodných fajok /melasa/“ aj keď žalobkyňa dovážala rôzny tovar od roku 2007.

Žalobkyňa súčasne poukazovala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/135/2009 z 19. augusta 2010, ktorý riešil zásadnú právnu otázku, ktorá môže mať význam aj pre iné colné konania, a to, či colné orgány v rámci následnej kontroly vyhlásení boli oprávnené bez zmeny deklarovaného skutkového stavu a údajov, len na základe správnej úvahy zmeniť zatriedenie deklarovaného tovaru.

Žalobkyňa uviedla, že rozhodnutie o uložení pokuty za správny delikt nebolo vydané na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu, a preto považuje závery krajského súdu za nesprávne.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení na odvolanie žalobkyne navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Uviedol, že tvrdenia žalobkyne, že tovar dovezený na podklade colného vyhlásenia ev. č. 0524210933295 z 03. novembra 2009 nebol iný ako deklarovaný v ods. 31 a 33 colného vyhlásenia, a že tieto údaje týkajúce sa sadzobného zatriedenia dovezeného tovaru sú správne, a preto nebola naplnená skutková podstata colného deliktu podľa § 70 Colného zákona uvádzaním nesprávnych údajov v colnom vyhlásení sú účelové. Zdôraznila, že všetky údaje na základe ktorých bol v pôvodných colných konaniach prepustený deklarovaný tovar do režimu voľný obeh, boli poskytnuté zo strany žalobkyne ako deklaranta, pričom je to práve deklarant, ktorý v zmysle platných právnych predpisov zodpovedá za správnosť a úplnosť údajov uvedených v colnom vyhlásení. Žalovaný uznal žalobkyňu zodpovednou z dopustenia sa colného deliktu, tým že uvádzal o tovare prepustenom do režimu voľný obeh nesprávne údaje, pričom túto skutočnosť žalovaný zistil po vykonaní následnej kontroly, ktorý bola zahájená dňa 21. júla 2010, keď tovar bol prepustený do colného režimu voľný obeh 03. novembra 2009. V rámci tejto následnej kontroly boli odobraté vzorky z kontrolovaného tovaru za účelom zistenia správnosti deklarovania sadzobného zatriedenia tovaru do PpKN a zaslané na vykonanie odbornej expertízy Colným laboratóriom Colného riaditeľstva Slovenskej republiky. Z výsledku odbornej analýzy vypláva, že tovar „Ovocné prísady do vodných fajok - hroznová“ je nehomogénna zmes zložená z nahrubo narezaných tabakových listov nepravidelných tvarov, pozdĺžne narezaných tabakových žíl a hustej lepkavej hmoty, ktorá spája jednotlivé časti vzorky. Akreditovanou metódou bola potvrdená prítomnosť nikotínu. Uvedením nesprávneho sadzobného zatriedenia tovaru v pôvodných colných vyhláseniach žalobkyňa spôsobila, že suma cla, ktorá mala byť zaplatená pri prepustení tovaru do režimu voľný obeh zaplatená nebola.

Ďalej žalovaný uviedol, že jednotné uplatňovanie usmernenia Výboru pre HS o zatriedení tabaku do vodných fajok bolo v danom prípade jednoznačne zabezpečené, a to prijatím príslušných opatrení na základe výsledkov vykonanej následnej kontroly, keď colné orgány sú oprávnené v zmysle platných predpisov (čl. 78 Colného kódexu) vykonať kontrolu obchodných dokladov aj po prepustení tovaru.

Žalovaný uviedol, že rozhodujúcimi hľadiskami pre zatriedenie tovaru do položky kombinovanej nomenklatúry 2403 sú prítomnosť tabaku, tiež obsahujúceho tabakové náhradky v akomkoľvek pomere a tabak určený na fajčenie.

Žalovaný ďalej uviedol, že výsledky expertízy, ktoré colný úrad nemal k dispozícii pri prepúšťaní tovaru do navrhovaného režimu a ktoré boli získané pri výkone následnej kontroly jednoznačne preukázali, že žalobkyňa ako deklarant v colnom konaní uviedla v písomnom colnom vyhlásení nesprávne údaje, keďže dovezený tovar je tabakom je predmetom spotrebnej dane z tabakových výrobkov, pričom správne nomenklatúrne zatriedenie predmetného tovaru je PpKN 2403 10 90 so zmluvnou sadzbou cla vo výške 74,9 %, sadzbou spotrebnej dane z tabaku vo výške 64,06 eur/Kg a sadzbou dane s pridanej hodnoty 19 %.

Pokiaľ ide o rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/135/2009 z 19. augusta 2010, podľa žalovaný zastáva názor, že predmetný rozsudok nie je možné na daný prípad aplikovať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach

podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, u ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten o koho práva v konaní ide.

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 20347/2011 z 16. apríla 2012, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Colného úradu Trenčín č. 12029/2011-6631 z 21. apríla 2011, ktorým colný úrad uznal žalobkyňu zodpovednou za colný delikt podľa § 70 Colného zákona spôsobom uvedeným v ustanovení § 72 ods. 1 písm. d/ Colného zákona a uložil jej podľa § 73 písm. a/ v spojení § 74 ods. 1 cit. zákona pokutu v sume 500 eur spolu s povinnosťou uhradiť štátu náklady spojené s prejednaním colného deliktu v paušálnej sume 33,19 eura v zmysle § 78 ods. 3 Colného zákona.

Skutočnosťou rozhodujúcou pre posúdenie veci je posúdenie či sa žalobkyňa dopustila colného deliktu v zmysle § 70 Colného zákona, a to konaním alebo opomenutím tým, že porušila colné predpisy spôsobom uvedeným v ustanovení § 72 ods. 1 Colného zákona.

Podľa § 70 Colného zákona colný delikt je konanie alebo opomenutie fyzickej osoby - podnikateľa alebo právnickej osoby, ktorým porušila colné predpisy spôsobom podľa § 72 ods. 1 (ďalej len „porušovateľ“).

Podľa § 72 ods. 1 Colného zákona colného deliktu alebo colného priestupku sa dopustí ten kto:

- a/ nezákonne dovezie alebo vyvezie tovar,
- b/ uvedie nesprávne údaje o tovare, ktorý podlieha colnému dohľadu,
- c/ spôsobí, že mu príslušný colný orgán vydal povolenie na základe nepravých pozmenených alebo falšovaných dokladov alebo nesprávnych alebo nepravdivých údajov,
- d/ spôsobí, že mu bol tovar prepustený na základe nepravých, pozmenených alebo falšovaných dokladov alebo nesprávnych alebo nepravdivých údajov,
- e/ nedodrží podmienky, ktoré sú stanovené na tovar,
 - 1. prepustený do colného režimu s podmieneným oslobodením,
 - 2. prepustený do colného režimu vývoz,
 - 3. prepustený do colného režimu voľný obeh s oslobodením od dovozného cla v dôsledku jeho konečného použitia alebo so zníženou colnou sadzbou,
 - 4. zaistený na prejednanie colného priestupku alebo colného deliktu,
 - 5. dočasne uskladnený,
 - 6. umiestnený v slobodnom pásme alebo v slobodnom sklade alebo
 - 7. na ktorý bolo zriadené záložné právo,
- f/ nezákonne odníme tovar spod colného dohľadu alebo sa takého odňatia zúčastní,
- g/ sfalšuje doklady o dovážanom alebo vyvážanom tovare alebo o tovare v tranzite,
- h/ prechováva tovar, ktorý unikol colnému dohľadu,
- i/ poruší colné uzávery,
- j/ uvedenie nesprávne, nepravdivé alebo neúplné údaje v žiadosti predloženej colnému orgánu alebo predloží s touto žiadosťou pozmeňované alebo sfalšované doklady,
- k/ uvedenie nesprávne údaje v žiadosti o osvedčenie pôvodu tovaru v rozpore s medzinárodnou

zmluvou,
l/ neuposlúchne výzvu colníka alebo mu inak bráni vo výkone jeho činnosti,
m/ neuposlúchne výzvu colného orgánu,
n/ nesplní ohlasovaciu povinnosť podľa § 4 ods. 2 alebo ods. 3,
o/ inak poruší colné predpisy.

Podľa § 73 Colného zákona colný úrad môže za colný delikt uložiť tieto sankcie :

a/ pokutu,
b/ prepadnutie tovaru alebo veci.

Podľa § 74 Colného zákona za colný delikt možno podľa závažnosti porušenia colných predpisov uložiť pokutu do 3.000.000 Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) po oboznámení sa so spisovým materiálom, s obsahom administratívneho spisu ako aj s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžf/41/2013 z 29. apríla 2013 dospel k záveru, že rozhodnutie správcu dane ale aj žalovaného sú predčasné.

V danom prípade Najvyšší súd Slovenskej republiky má z vlastnej rozhodovacej činnosti vedomosť, že rozhodnutiu, ktoré je predmetom tohto konania predchádzalo rozhodnutie žalovaného zn. 12511/2011-1410 z 24. novembra 2011, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Colného úradu Trenčín zn. 3746/2011-6633 z 26. januára 2011, ktorým Colný úrad Trenčín uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť dovozné clo vo výške 10.810,95 eura, pozostávajúce z cla vo výške 52,037 eura, zo spotrebnej dane z tabakových výrobkov vo výške 9.032,46 eura a z dane z pridanej hodnoty vo výške 1.726,12 eura, a to z dôvodu, že na základe následnej kontroly zistil, že žalobkyňa v colnom vyhlásení č. 0524210933295 z 03. novembra 2009 postupovala v rozpore z prílohou 37 Nariadenia komisie (EHS) č. 2454/93, ktorým sa vykonáva colný kódex európskeho spoločenstva, keď chybne označil dovezený tovar ako prísadu do vodných fajok. Toto rozhodnutie bolo predmetom súdneho prieskumu, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 5Sžf/41/2013 z 29. apríla 2013 obidve rozhodnutia týkajúce sa uloženia povinnosti žalobkyne zaplatiť clo boli zrušené a vec bola žalovanému vrátená na ďalšie konanie. V danom rozsudku najvyšší súd uviedol, že „z výkonu následnej kontroly je preukázané, že žalobkyňa uvedený tovar nezamieňala, a vzhľadom na pretrvávajúce nejednoznačnosti ohľadne zatriedovania daného tovaru, ktoré boli práve na prelome colného konania uštalované orgánmi Európskej únie, o čom mal mať colný orgán vedomosť, bolo povinnosťou konajúceho colníka overiť údaje v prijatom colnom vyhlásení a jeho súlad s predloženými dokladmi a tovarom, a takto predložiť svoju správnu úvahu o prepustení tovaru do voľného obehu, pričom by sa zároveň aj preventívne odstránili pochybnosti o totožnosti tovaru pri následnej kontrole colnými orgánmi. V danom prípade takéto pochybenie správneho orgánu 1. stupňa nemôže ísť na ťarchu žalobkyne“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto musel napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne podľa § 250 ja ods. 3 veta prvá OSP zmeniť tak, že rozhodnutie žalovaného aj rozhodnutie Colného úradu Trenčín zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

O náhrade trov celého súdneho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 250k ods. 1 OSP a § 151 ods. 1 a 5 OSP v zmysle ich vyčíslenia právny zástupcom v sume 132 eura za zaplatený súdny poplatok 2 x po 66 eur a 489,06 eura titulom trov právneho zastúpenia, ktorá suma pozostáva z náhrady trov za poskytnuté právne služby v uplatnenom rozsahu za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2012 (prevzatie a príprava vrátane prvej porady s klientom, podanie žaloby) v sume po 127,16 eura, plus 2 x paušál po 7,63 eura, za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2013 (podanie odvolania proti rozsudku krajského súdu) po 130,16 eura, plus 1 x paušál po 7,81 eura, plus DPH 20 % v sume 81,51 eura podľa § 11 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. a/, b/ a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. Ondreja Krempaského, so sídlom v Bratislave, Račianska 66, č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Tatrabanke, a. s. (§ 149 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) do troch dní.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.